

Forhold, er kommen til den Besslutning, at den maatte indstille det foreliggende Tilfælde til Thinget, saa troer jeg ogsaa der skulde være temmelig overveieende Grunde for os til ikke i dette Tilfælde at gaae ind paa Regjeringens Forslag. Den Forlegenhed, som derved vilde opstaae for Administrationen, er et ikke aldeles uvigtigt Hensyn, og jeg troer i Sandhed ikke, at vi pleie at røbe en saa stor Beredvillighed til at gaae ind paa den Art Forslag, jeg troer ikke, at man gjør Modtagelsen saa behagelig for Administrationen, at den vil være sært fristet til hyppig at gjøre Brug af sin Ret til at fremlægge saadanne Forslag for Thinget. Ved den foreliggende Sag maa man jo vel erindre, at denne Mand sad i en Stilling, der var tilfredsstillende for ham, at, da han blev ansat ved de lærde Skoler, bestod endnu de ældre gjældende Regler, efter hvilke han, hvis han skulde affediges, vilde faae $\frac{2}{3}$ af sin Gage i Pension. Man maa tillige erindre, at en af de Aarsager, hvorfor det blev uønskeligt, at han tog sin Afsked, er, at hele Underviisningen har faaet en større Udvidelse, end den tidligere havde, at den gaaer længere frem end tidligere, og at den derfor nu gjør Krav paa større Kræfter end dengang han overtog Institutet. Jeg skal isvrigt ikke videre forlænge denne Discussion; men, da jeg er temmelig bekendt med disse Forhold, saa seer jeg virkelig ikke nogen Betænkelse ved, at Thinget gaaer ind paa det af Regjeringen forelagte Forslag. Jeg skal naturligviis ikke have Noget imod, at der bliver nedsat et Udvalg for at tage det under Overveielse, dersom man anseer det for rigtigt.

Kirke- og Underviisningsministeren:

De Grunde, der ere blevne anførte imod det foreliggende Lovudkast, ere i det Væsentlige for det Første, at der er Betænkelse ved at gjøre en Undtagelse fra Pensionsloven, og dernæst, at der ikke ere tilstrækkelige Motiver tilstede til at indrømme den Paagjældende den foreslåede Pension. Hvad angaaer den første af disse Grunde, da maa Ministeriet vel erkjende, at der er Betænkelse ved saadanne extraordinære Pensionslove (Hør!); men Ministeriet har desuagtet i dette Tilfælde troet, ikke at burde undlade at komme frem med en

saadan Lov. Det er, som allerede af en æret Taler yttret, umuligt, ved en almindelig Pensionslov at ordne alle slige Forhold; det er aldeles uundgaaeligt, at Pensionsloven, naar den anvendes efter sin strenge Regel, undertiden vil blive haard og ubillig imod den Enkelte, og det har derfor forekommet Ministeriet, at der i saadanne Tilfælde var Anledning til at bøde paa den Ubillighed, som saaledes fremtraadte. Herimod er sagt, at en Indtægt af 1073 Rbd. ikke er aldeles ubetydelig. Ogsaa dette erkjender Ministeriet; denne Indtægt er ikke ringe; men, naar man betænker, at den Mand, der faaer den, kort iforveien har havt en Gage, der har været over dobbelt saa stor, saa har Ministeriet ogsaa i den Henseende troet, at der kunde være Anledning til at søge ham bevirket en højere Indtægt end den, der efter de strenge Pensionsregler tilkom ham. Hvad dernæst Ministeriets Motivering angaaer, da kan jeg ikke finde den saa mangelfuld, som af den ærede 6te Folkethingsmand for Bræsto Amt (Varfod) er fremhævet. Ministeriet maa naturligviis erkjende, at der ikke for denne Embedsmand taler det, som er blevet anført navnlig for den første af de extraordinære Pensionslove, som ere blevne vedtagne. Ministeriet har ikke tænkt paa at ville sætte denne Embedsmand i Klasse med den høitfortjente Mand, hvis Enke ved den første af de nævnte extraordinære Pensionslove blev indrømmet en større Pension, end den, der efter de almindelige Regler tilkom hende. Den Embedsmand, hvorom her er Spørgsmaal, har vel ikke nogen ualmindelig Fortjeneste af Skolevæsenet, at dette skulde berettigge ham til denne højere Pension; men han har dog i Skolevæsenets Tjeneste vist en høj Grad af Nidkerhed og punktlig Embedsførelse, og netop paa Grund af den uviste Duelighed, hvormed han forestod det lærde Institut i Fredericia, som han imidlertid ikke selv etablerede, men som blev bragt istand af nogle Borgere der, var det, at han blev kaldet til Rector ved Nykjøbing Cathedralsskole. Dertil kommer endnu, at den Omstændighed, der har bevirket, at han har søgt sin Entledigelse, er Noget, som ikke kan tilregnes ham, men er at søge i den Reform, som det